

گسترش اعتراضات توده‌ای با شعار "وای به روزی که مسلح شویم"

امروز جمعه ۳۱ فروردین، شهر کازرون در ادامه اعتراضات روز گذشته، شاهد اعتراض هزاران نفر از جوانان، زنان و دیگر گروه‌های جامعه به سیاست‌های رژیم جمهوری اسلامی بود. در این روز هزاران معترض با الگوبرداری از اعتراضات کشاورزان اصفهانی، محل برگزاری نماز جمعه را به تسخیر خود درآورده و با شعارهایی هم چون "دشمن ما همین‌جاست، همش میگن آمریکاست"، "می‌کشیم، می‌کشیم، آن که خیانت کند" و "وای به روزی که مسلح شویم" اعتراض خود را به نظام جمهوری اسلامی با فریادی رسا اعلام کردند.

در اصفهان نیز اعتراضات کشاورزان همچنان ادامه دارد. سیاست‌های ویرانگر جمهوری اسلامی در زمینه‌ی محیط زیست و معضل آب، باعث شده تا بسیاری از مردم روستاها را ترک و برای یافتن کار به حاشیه شهرها پناه بیاورند.

همچنین در کردستان در اعتراض به سیاست‌های جمهوری اسلامی در مناطق مرزی که منجر به بیکاری ده‌ها هزار نفر شده است، اعتصاب همچنان ادامه داشته و مدام بر دامنه‌ی آن افزوده می‌شود. سیاست‌های جمهوری اسلامی در مناطق مرزی و بیکاری اغلب جوانان این مناطق، آنها را مجبور به روی آوردن به کارهایی هم‌چون کولبری و مانند آن کرده است که تاکنون تعداد زیادی از جوانان این مناطق به همین دلیل توسط ماموران جمهوری اسلامی به قتل رسیده‌اند، از جمله در روزهای گذشته چهار نفر در شهر دلگان بلوچستان از جمله یک دختر سه ساله در اقدامی جنایتکارانه و کورکورانه توسط ماموران جمهوری اسلامی کشته شدند.

در خوزستان نیز که اعتراضات مردم عرب به تبعیضات ملی در ادامه به اعتراض به بیکاری و فقر تبدیل شده بود، حداقل ۴۰۰ نفر دستگیر شدند.

هم چنین کارگران به طور مستمر در بسیاری از کارخانه‌ها یا در اعتصاب بسر برده و یا در خیابان‌ها دست به راهپیمایی می‌زنند که از آخرین نمونه‌های برجسته‌ی آن می‌توان به اعتراضات کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه و گروه ملی صنعتی فولاد اهواز اشاره کرد.

اعتراضات مالباختگان، بازنشستگان، دانشجویان و دیگر گروه‌های اجتماعی نیز هر روز در گوشه‌ای از کشور صورت می‌گیرد.

سازمان فدائیان (اقلیت) افزایش اعتراضات توده‌ای و رادیکال‌تر شدن اشکال اعتراضی و شعارهای معترضان را نتیجه‌ی تشدید بحران سیاسی - اقتصادی می‌داند. جمهوری اسلامی اما همچنان تنها پاسخ‌اش به خواست‌ها و اعتراضات توده‌ها سرکوب بوده است، هم‌چون اعتراضات توده‌ای دی‌ماه که حداقل به ۱۰۰ شهر گسترش یافت. اگرچه گسترش اعتراضات توده‌ای، رادیکال‌تر شدن اشکال اعتراضی و طرح شعارهایی چون "وای به روزی که مسلح شویم" نشان داده است که سرکوب نمی‌تواند برای همیشه نجات‌بخش رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی شود.

در این میان، یکی از نتایج شرایط سیاسی کنونی و آشکار شدن هر چه بیشتر ناتوانی رژیم در سرکوب توده‌ها، تشدید تضادها در حکومت جمهوری اسلامی است.

سازمان فدائیان (اقلیت) معتقد است که تنها راه برای رهایی از ظلم و ستم جمهوری اسلامی و رهایی کارگران و زحمتکشانشان از فقر، سرکوب، بیکاری و دیگر مصائب نظام سرمایه‌داری، سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری حکومت شورایی است. این یگانه راه رهایی کارگران و زحمتکشانشان ایران است.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی

زنده‌باد آزادی – زنده‌باد سوسیالیسم

نابود باد نظام سرمایه‌داری

سازمان فدائیان (اقلیت)

۲۱ فروردین ۱۳۹۷

کار- نان- آزادی- حکومت شورایی